

efter moden Overveielse vare komne til en bestemt Anskuelse af Sagen, vilde virke for, at Forsvaret af vort Fædreland kunde blive saa stærkt og saa godt som muligt, men tvertimod lægges dette dem til Last. Det er det, som jeg ikke kan forstaa kan ste. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at disse Mænd, som reise ud i Landet, ikke ere, som et andet æret Medlem udtalte, unge Mennesker, der kunne have godt af at reise ud og høre Andres Mening, men det er Mænd, som ere gamle nok til at kunne danne sig en begrundet Mening om Sagen, Naar der tales om, at de kunne have godt af at høre Andres Mening, saa er det ganske vijt nyttigt at høre Andres Meninger, men for at disse Meninger skulle kunne fremtræde med noget gyldigt Krav paa at blive hørte eller fulgte, er det ogsaa nødvendigt, at de blive bilagte med Beviser, og at Vedkommende, som føre disse Beviser, gjøre det klart, at de ogsaa have arbejdet paa at sætte sig grundig ind i Spørgsmaalet. Naar det ærede Medlem talte om „Meninger“, saa tror jeg, at Udtrykket „Stemninger“ havde været bedre paa sin Plads der. Smød denne Udtalelse om mine tidligere Kammerater, vil jeg nedlægge en Indsigelse. (Ufbrydelse.) Det er mig ligegyldigt, om det er til Nytte eller ikke, som de Herrer sige; jeg gjør kun min Skyldighed overfor dem, naar jeg nedlægger denne Indsigelse, hvilket jeg her ved gjør.

For Resten skal jeg udtale, at det gjorde mig ondt at høre den Udtalelse, som jeg og vi Alle forleden Dag hørte fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (Monrad), thi det var mig en fuldstændig Skuffelse. Skuffelsen kan dog naturligvis hidrøre fra, at jeg havde stillet mine Forventninger for høit, thi da det ærede Medlem reiste sig, ventede jeg intet mindre end et forløsende eller veiledende Ord, som kunde bringe os ud af den Labyrinth, hvori hele vort politiske Liv synes at være kjørt fast. Jeg fik imidlertid kun at vide, at det ærede Medlem var en Ven af en stærk Regjering, som formaadede at sætte sin Villie igjennem. Og hvorfra skulde vi saa faae denne Regjering? Vi skulde faae den gennem Parlamentarismen, og vi fik at høre, at det ærede Medlem var en Ven af Parlamentarismen. Hvad jeg imidlertid savnede, var en nærmere Betegnelse af, hvad det ærede Medlems Parlamentarisme er. Dersom det ærede Medlem mener en Rigsdagsparlamentarisme, ja saa kunne vi jo Allesammen let blive enige i, at det Ministerium, der har et Flertal baade i

Sandsthinget og i Folkethinget, vil være et stærkt Ministerium i den Betydning, at det kan sætte sin Villie igjennem; men det er dog ikke altid Tilfældet, at det er et Bevis paa, at et Ministerium er stærkt, at det kan sætte Parlamentets Villie igjennem, thi det kan ogsaa være en Svaghed hos Ministeriet. Det hører nemlig ogsaa til for at være et stærkt Ministerium at kunne bekæmpe et Parlaments Flertals Villie, naar denne Villie efter Ministeriets Overbevisning ikke viser sig at være til Gavn for Fædrelandet. Men dersom det ærede Medlem mener — og det vilde jeg gjerne vide og haaber ogsaa at faae Svar derpaa — at vi gennem Folkethingsparlamentarismen kunne komme til et stærkt Ministerium og en lykkelig Udvei af den Kalamitet, hvori vi nu ere, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, som selv har været et af de virksomste og mest fremragende Medlemmer i den grundlovgivende Rigsdag. (Monrad: Det var jeg ikke!) Om Forladelse. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem ikke var Medlem af den grundlovgivende Rigsdag. (Monrad: Nei!) Jeg vilde spørge, om det ærede Medlem tror, at denne Parlamentarisme er nedlagt i Grundloven af 1849 eller i Grundloven af 1866.

Formanden (Arbbe): Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgfreds (Maberg) har Ordet.

Maberg: Jeg frasalder Ordet.

M. P. Jensen: Det er ikke mange Bemærkninger, som jeg har paa min Samvittighed. Endel af, hvad jeg kunde ønske at udtale, er allerede sagt fra anden Side, men jeg finder mig dog ikke foranlediget til at frasalde Ordet.

Vi have iaar som ved tidligere Leiligheder hørt Anke over den Maade, hvorpaa Forsvarssagen drives her i Landet, og stærke Anker over, at Officerer deltagte deri. Det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), som fremsatte denne Anke forrige Aar, og han har atter gjentaget den iaar. Dette foranlediger mig til at komme tilbage paa en Sjentagelse af, hvad jeg tidligere har udtalt om denne Sag, og jeg finder saameget desto større Opfordring dertil, som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) jo senere iqaar tog Officererne i Forsvar, men paa en saadan Maade, at jeg